

Sygn. akt II K 173/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Tomaszewicz- Celińska

Protokolant: st.sekr. sąd. Marzena Starzyńska

w obecności Prokuratora Tomasza Pniewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja i 7 czerwca 2016 roku w S.

sprawy **M. W.**, syna Z. i M., urodz. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 lutego 2016r. w miejscowości W., powiat (...), woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (wynik badania 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

ORZEKA:

I. oskarżonego **M. W.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnaście) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem pozostałych kosztów postępowania.

Sygn. akt II K 173/16

UZASADNIENIE

M. W. został oskarżony o to, że w dniu 27 lutego 2016 roku w miejscowości W., powiat (...), woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (wynik badania 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy w Siedlcach II Wydział Karny uznał oskarżonego M. W. za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 § 1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk skazał go na karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych; na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat; na podstawie art. 43a § 2 kk orzekł od

oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych, nadto Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 złotych tytułem pozostałych kosztów postępowania.

Obrońca M. W. złożył wniosek o uzasadnienie wyroku w zakresie orzeczenia o środka karnym orzeczonym wobec oskarżonego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych .

W zakresie objętym wnioskiem o uzasadnienie, na podstawie art. 422 § 2 kpk, Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, że żadna ze stron postępowania nie kwestionowała sprawstwa oskarżonego M. W., ani rodzaju i wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego. obrońca oskarżonego wniósł o uzasadnienie orzeczenia w zakresie jedynie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Na rozprawie oskarżony jak i jego obrońca wnosili o wymierzenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, z wyłączeniem jednak kategorii „C” oraz „C + E” prawa jazdy. Jako okoliczność uzasadniająca wniosek wskazano, że prawo jazdy obu w/w kategorii jest niezbędne oskarżonemu do wykonywania pracy zarobkowej, a to z uwagi na fakt, iż jest zatrudniony na stanowisku kierowcy- mechanika kategorii „B”, „C”, „C=E”. Na powyższą okoliczność zostało przedstawione zaświadczenie o zatrudnieniu M. W. (zaświadczenie: k. 12).

Sąd w niniejszej sprawie na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat. Oskarżony M. W., poruszał się samochodem osobowym będąc w stanie nietrzeźwości, dlatego w pierwszej kolejności obligatoryjnie należało pozbawić go prawa jazdy kategorii „B”, które to uprawnia do kierowania samochodami osobowymi. Ponadto Sąd uznał za zasadne orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (nie ograniczać tegoż zakazu do kategorii pojazdu B). Sąd orzekając wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, wziął pod uwagę, że oskarżony kierował samochodem w stanie nietrzeźwości alkoholowego, w terenie zabudowanym, o godzinie ok.16 (a więc w czasie gdy panować może jeszcze większy ruch). Oskarżony prowadząc samochód osobowy w stanie nietrzeźwości (0,83 mg/l czyli 1,66 promila alkoholu w wydychanym powietrzu) w sposób rażący naruszył zasady bezpieczeństwa na drogach, ponadto kierując w takim stanie swoim zachowaniem niewątpliwie stwarzał bardzo poważne zagrożenie nie tylko dla siebie, ale przede wszystkim dla innych uczestników ruchu drogowego (tym bardziej że w takcie jazdy nie pamiętał aby włączyć światła). Swoim zachowaniem ujawnił lekceważący i nonszalancki stosunek do obowiązującego w Polsce prawa oraz pokazał, że bezpieczeństwo innych kierujących oraz pozostałych uczestników ruchu drogowego nic dla niego nie znaczy. Zatem w ocenie Sądu, oskarżony z uwagi na swój czyn powinien zostać całkowicie wyeliminowany jako kierowca pojazdów mechanicznych na okres najbliższych 3 lat. W ocenie Sądu trzyletni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i tym samym wyeliminowanie oskarżonego z grona kierowców na ten czas będzie dla niego doskonałą okazją do zrozumienia, że jego postępowanie było wysoce naganne i nigdy nie powinno mieć miejsca, uświadomi mu też konieczność przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym w przyszłości, w szczególności bezwzględnego respektowania najbardziej podstawowej zasady, tj. zasady trzeźwości kierującego pojazdem mechanicznym. Ponadto orzeczony wobec oskarżonego we wskazanym rozmiarze środek karny podziała na oskarżonego wychowawczo, zmuszając go do oceny tego co zrobił oraz wyciągnięcia odpowiednich wniosków na przyszłość, a poza tym skutecznie zniechęci go do popełnienia podobnego przestępstwa w przyszłości.

Należy podkreślić także, że środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych ma pełnić funkcję ochronną i zabezpieczającą społeczeństwo przed nietrzeźwymi kierowcami, którzy są plagą na polskich drogach, nadto wielu z nich jest sprawcami bardzo tragicznych w skutkach wypadków komunikacyjnych.

Oskarżony M. W. kierując w stanie nietrzeźwości pojazdem w dniu 27 lutego 2016 roku, wiedział i zdawał sobie sprawę z tego, że pracuje jako kierowca i że prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, może spowodować, że nie będzie mógł wykonywać swego zawodu przez co najmniej 3 lata. Mimo tego, wsiadł za kierownicę i postanowił pojechać do kolegi w innej miejscowości, aby załatwić sprawę jaką miał. Obecnie podnoszenie przez niego że nie będzie mógł świadczyć

pracy, że starci dochody zdaniem Sądu nie jest wystarczającym i przekonującym argumentem do tego aby wyłączyć oskarżonemu z orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów, kategorie „C i C+E”, które pozwalają na prowadzenie większych pojazdów, niż ten którym poruszał się oskarżony w dniu 27 lutego 2016 roku. Oskarżony wsiadając za kierownicę samochodu w stanie nietrzeźwości, jak wyżej była mowa - znał możliwe konsekwencje swojej decyzji (a więc że może stracić pracę) i mimo to nie odstąpił od jazdy.

Mając na uwadze powyższe Sąd, uznał za zasadne jak wskazano wyżej, orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

W niniejszej sprawie, należy na marginesie dodać, że orzeczenie przez Sąd jedynie zakazu prowadzenia pojazdów kategorii „B” (choć jak była mowa wyżej w ocenie Sądu zasadnym było orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych), nie powodowałoby że oskarżony mógłby kierować pojazdami o większej masie niż samochody osobowe. Jak wiadomo kategoria „C” prawa jazdy uprawnia do kierowania pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu, a także ciągnikiem rolniczym lub pojazdem wolnobieżnym, zaś kategoria „C+E” upoważnia do kierowania pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t łącznie z przyczepą. Podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 11 ust. 4 pkt 1 Ustawy z dnia 05 stycznia 2011 roku o kierujących pojazdami (Dz.U.2016.627) dla wydania prawa jazdy kategorii „C” jest posiadanie prawa jazdy kategorii „B”, z kolei w myśl pkt 2 powołanego przepisu dla uzyskania prawa jazdy kategorii „C+E” niezbędne jest spełnienie wymagań określonych odpowiednio dla prawa jazdy kategorii „B”, „C1”, „C”, „D1” lub „D”.

Tym samym, w myśl powołanych przepisów, należy uznać, że oskarżony w momencie utraty prawa jazdy kategorii „B”, straciłby uprawnienia m.in. do kierowania pojazdami należącymi do kategorii „C” oraz „C+E”, których to posiadanie jest nierozdzielnie połączone z posiadaniem prawa jazdy kategorii „B”. Wynika to z treści przepisu art. 12 ust. 1 pkt ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o kierujących pojazdami, gdzie ustawodawca wprost objął zakresem stosowania art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy nie tylko osoby ubiegające się o wydanie prawa jazdy ale także osoby ubiegające się o zwrot prawa jazdy, a także o przywrócenie uprawnienia.

W powyższej kwestii jednoznacznie wypowiedział się także Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29 października 2015 roku w sprawie I OSK 382/14, w którym to doszedł do przekonania, iż: „zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii „B” pozbawia wszelkich kategorii praw jazdy wymienionych w ustawie z 2011 roku o kierujących pojazdami. Za taką interpretacją tego przepisu przemawia wykładnia nie tylko językowa, która ma pierwszeństwo przed innymi metodami interpretowania przepisów prawa, bowiem wynika z treści samej normy prawnej, lecz także wykładnia celowościowa. Ratio legis zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych stanowi wykluczenie z ruchu drogowego takich kierowców, którzy wykazali, że zagrażają bezpieczeństwu w komunikacji, zwłaszcza jeżeli uczynili to znajdując się w stanie nietrzeźwości. Trudno sobie wyobrazić by racjonalny ustawodawca pozbawiając prawa do kierowania pojazdami osobowymi (kat. B) zezwoliłby na prowadzenie pojazdów ciężarowych lub ciężarowych z przyczepą (kat C i C+E).”

Podobne stanowisko zostało zawarte w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach we sprawie II SA/Ke 1058/15 - (opublik. w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych).